

ת"פ 18394/01/23 - בנימין עוזיאל נגד ועדה מקומית לתכנון ובניה חולון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עתפ"ב 18394-01-23 עוזיאל נ' ועדה מקומית לתכנון תל אביב

לפני מבקש	כבוד השופט עמית ציון קאפח
נגד משיבה	בנימין עוזיאל
	ע"י ב"כ עו"ד עידו ואראס
	ועדה מקומית לתכנון ובניה חולון
	ע"י ב"כ עו"ד יניב טל

החלטה

בקשה להארכת מועד להגשת ערעור מכח סעיף 201 לחסד"פ [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

הבקשה- מתן ארכה להגשת ערעור על פסק דינו של בית משפט לעניינים מקומיים בחולון - ב"ש 22/06- מיום 1.3.07. במסגרת הליך צו הריסה ללא הרשעה נגד המבקש ואחיותיו (בנסיבות אשר יפורטו להלן), הודיע המבקש כי הוא מייצג את אחיותיו וכי הן יודעות במה המדובר.

המבקש הגיע להסכמה עם התביעה כי יינתן צו הריסה כמבוקש אשר יבוצע תוך 9 ח' וכי אם תוגש בקשה להיתר תוארך תקופת עיכוב הביצוע ל 24 ח'.

בית משפט קמא נתן תוקף של החלטה באותו יום, למוסכם בין הצדדים. קרי, צו הריסה על פי לוחות הזמנים אשר הוצגו ע"י הצדדים (להלן: "ההסכמה").

מקץ 16.5 שנים עותר המבקש ליתן לו ארכה להגשת ערעור נוכח כתב אישום אשר הוגש כעת נגדו ונגד אחיותיו, המייחס לו, במובחן מאחיותיו, עבירה של אי קיום צו שיפוטי.

פרטי הבנייה האסורה אינם צריכים להחלטה זו.

לאחר שעיינתי בכתבי הטענות מזה ומזה, לרבות בפסיקה אשר צורפה ע"י כל צד, **אני מחליט לדחות הבקשה** ללא קיום דיון ואלה נימוקיי:

1. המבקש הינו מהנדס בניין בהכשרתו ועיסוקו והוא בעל חברה לעבודות הנדסאיות. על כן יש לקבוע כבר בשלב זה כי המבקש, שלא היה מיוצג בשלב ההסכמה (לא הייתה חובת ייצוג) ידע ידוע היטב והבין במה דברים אמורים ברובד העובדתי.

2. ההליך של צו הריסה ללא הרשעה ננקט ע"י המשיבה לאחר שקדם לכך הליך פלילי נגד אביו המנוח של המבקש אשר הורשע על פי הודאתו ביום 14.12.03, בעובדות כתב האישום המתוקן שעניינו עבודות ושימוש במקרקעין ללא היתר ובין רכיבי גזר הדין נמנה צו הריסה דחוי ל 12 ח'. מאוחר יותר הוגש נגד אבי המבקש כתב אישום בגין אי קיום צו שיפוטי לאחר שצו ההריסה לא בוצע. אביו של המבקש נפטר וכתב האישום נמחק. המבקש ואחיותיו באו בנעלי המנוח מכח צו ירושה.

המשיבה בחרה בהליך של צו הריסה ללא הרשעה לפי שהיורשים לא חטאו במאומה. המשיבה ציינה בבקשה באופן מפורש **פעמיים** כי האינטרס הציבורי מחייב מתן הצו, בין השאר, על מנת שהיורשים לא יצאו נשכרים **מהפרת צו ההריסה** שעניינו בניה ללא היתר כדין בהיקף משמעותי של כ 41 מ"ר. בשלב זה הגיעה ההסכמה כמפורט לעיל.

3. אשר לשיהוי הכבד- לא ניתן הסבר מניח את הדעת לשיהוי חרף הליכי חקירה והליכים משפטיים שונים בקשר לנכס מהשנים הקודמות. כך למשל, הוגש נגד המבקש ואחיותיו כתב אישום בשנת 2012 בגין אי קיום הצו כמפורט בהסכמה, אך נוכח טענות האחיות כי לא ידעו על קיום הצו, (לא נכחו בדיון כמפורט לעיל) כתב האישום נמחק. באותו הליך, ת"פ 810/12, היו המבקש ואחיותיו מיוצגים ע"י סניגור. תחילה נמחקו האחיות מכתב האישום ובישיבה נוספת, ביום 8.1.18, נמחק כתב האישום נגד המבקש לצורך חקירה לאחר שנתגלו לטענת המשיבה כמוצהר בפרוטוקול, עבירות בניה נוספות.

ראה לעניין השיהוי ואי מתן טעם מניח את הדעת לשיהוי רע"פ 5310/20 **אבו דהיט נ' מדינת ישראל** (11.8.20).

4. לוז טענות ב"כ המערער מתמקד באינטרס הציבורי אשר לדבריו לא הוצג בהליך ההסכמה. **על כך יש להשיב כי האינטרס הציבורי הוצג מפורשות ושימש כנדבך עיקרי במסגרת הבקשה.**

עוד יש לציין כי האינטרס הציבורי לא נמנה על התנאים בסעיף 212 (כנוסחו אז בטרם תיקון 116) לחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה-1965 והוא יציר הפסיקה.

כדרכם של הליכים הכל מתכנס לנסיבות מקרה זה.

הותרת הבנייה האסורה על מכונה ובשעה שעומד ותלוי צו הריסה במשך שנים רבות, הינה בבחינת זילות שלטון החוק. ביתר שאת יש לומר זאת שעה שמדובר בהפרה ממושכת של צו שיפוטי.

המבקש נזעק לעניין האינטרס הציבורי רק לאחר שהוגש נגדו כתב אישום חדש בגין, בין השאר, אי ציות לצו השיפוטי ת"פ 869/22.

סוף דבר - הבקשה נדחית.

המבקש ישא בהוצאות המשיבה בסך ₪ 2,500 אשר ישולמו עד ולא יאוחר מיום 1.3.23.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ח טבת תשפ"ג, 11 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.